

O politické odpovědnosti v době válečného konfliktu

- editor007 | 22. června 2024

SVĚT: Ve Švýcarsku se sešli světoví politici, aby jednali o míru na Ukrajině. V závěrečném komuniké se píše: „Proběhla plodná, komplexní a konstruktivní výměna různých názorů na cesty k vytvoření rámce pro komplexní, spravedlivý a trvalý mír.“ Víkendová úvaha o odpovědnosti politika.

Vzhledem k tomu, že politik zastupuje zájmy lidí, kteří jej do funkce poslali, měl by pravděpodobně před každým rozhodnutím pečlivě zvážit rizika a přínosy daného rozhodnutí pro lidi, které zastupuje. Ne pro sebe.

Rozhoduje-li se o krocích, které mohou vést k válečnému konfliktu, ve kterém budou umírat lidé, zdá se přirozené, že by takové rozhodnutí mělo být váženo na lékárnických vahách, aby bylo nade vše pochybnost jasné, že životy, které budou ztraceny, měly smysl.

Co mohl vzít odpovědný politik v potaz při rozhodování o potenciálním konfliktu s Ruskem?

Pocity jsou důležité

Politik si přečetl, že kauza Ukrajina začala rozpadem sovětského impéria a sjednocením rozděleného Německa.

Co Západ slíbil Rusku za to, aby souhlasil se sjednocením západního Německa a jeho socialistického souseda, NDR, je předmětem dohadů. Časopis International Security píše, že archivy potvrzují tvrzení Rusů, že mu bylo slíbeno nerozšiřování NATO na východ.

Politik ví, že je jedno, jestli je pocit Ruska oprávněný. On ví, že v reálném světě je důležité, zda ho Rusko má a jaká je jeho vyjednávací síla, která je přímo úměrná vojenské síle. Buď může Rusko přesvědčit, že je ten pocit nesprávný, nebo musí respektovat vojenskou sílu. Ví, že to je realita světa a vždy byla.

Červená čára

Politik tuší, že vstup Ukrajiny do NATO může vyvolat agresivní reakce Ruska. Přečetl si depeši současného ředitele CIA, který v roce 2008 z pozice velvyslance v Moskvě napsal do Bílého domu:

„Ministr Lavrov uvedl, že jakkoli si svobodné země mohou vybrat, do jaké vojenské aliance vstoupí, musí brát na zřetel dopad na své sousedy. Lavrov zdůraznil, že Rusko je přesvědčeno, že rozšíření není vedeno bezpečnostními důvody, ale je to pozůstatek studené války.“

„Experti nám říkají, že Rusko se zejména obává silné polarizace Ukrajiny v otázce členství v NATO, proti kterému je značná část na Ukrajině žijících etnických Rusů, a že rozdělení společnosti může vést k násilí a v nejhorším i k občanské válce. V takovém případě by se Rusko muselo rozhodovat, zda intervenovat, a to je rozhodnutí, kterému Rusko nechce čelit. Rusko jasně řeklo, že ukrajinské členství v NATO je pro ně červená čára.“

Politik si může myslet, že Rusko blufuje, ale jsou-li sázky vysoké a karty slabé, je opatrnost na místě.

Protichůdné principy mezinárodního práva

Politik ví, že existují dva principy mezinárodního práva, které jdou proti sobě. Princip sebeurčení říká, že země si může zvolit cestu, jakou uzná za vhodnou. Princip nedělitelné bezpečnosti znamená, že stát nemůže zvyšovat svoji bezpečnost na úkor svého souseda.

Politikovi je jasné, že se Rusko může odvolávat na dvě stě let starou Monroeovu doktrínu, kterou se řídí americká politika a která říká, že jakékoli vměšování cizích mocností do záležitostí obou Amerik u USA narazí a povede ke střetu. Vojenskou spolupráci Mexika s Čínou USA nedopustí. Rusko je dostatečně vojensky silné, aby se mohlo ptát, proč by oni měli něco obdobného strpět.

Historické souvislosti

Politik tuší, že to Rusko myslí vážně. Poté, co v roce 2014 padla proruská vláda V. Janukoviče, obsadilo Rusko během několika dní Krym. Rusko má ke Krymu silný vztah. Chlouba ruského námořnictva kotví v Sevastopolu, při jehož osvobození za druhé světové války padly statisíce ruských vojáků. Představa, že by tam kotvily německé lodě, je nepředstavitelná.

Politik si pamatuje, že přes ukrajinské lány docválala do Moskvy napřed Napoleonova vojska a o něco později dorachotily německé tanky. Zbraně NATO na východním kraji ukrajinských lánů mohou vyvolávat pocit ohrožení. Politik si zopakuje, že nerozhoduje, co si myslí on, ale co si myslí protistrana, která je dostatečně silná na to, aby si to mohla myslet, co chce.

Průmyslová síla a logistika

Politik zanalyzuje praktické otázky válečného konfliktu. Přečte si rozhovor bývalého prezidenta Baracka Obamy, ve kterém varoval, že Rusko bude mít v blízkosti svých hranic vždy vojenskou dominanci bez ohledu na akce NATO. Pečlivě zváží rizika konfliktu z hlediska průmyslové síly protistran a logistiky. Je pravděpodobné, že dodávky vojenské techniky z různých zemí budou představovat logistickou noční můru z hlediska výcviku vojáků, servisu a oprav.

Politik si spočítá, že ztratí-li armáda dominanci ve vzduchu, která je klíčová pro úspěch v boji již asi sto let, mohou vojáci mnohdy připomínat králíky na střelnici.

Lidé

Žádné území nelze obsadit ze vzduchu. Lze je zničit, ale nelze ovládnout bez lidí z masa a kostí, kteří při jeho obsazování budou umírat. Ukrajina je oproti Rusku v početní nevýhodě, a proto je pravděpodobné, že by se do něj v případě prodlužovaného konfliktu museli zapojit lidé z Evropy. Politik vezme v potaz, nakolik je to reálné a zda se nemůže stát, že po padlých Ukrajincích už nikdo nepřijde.

Sekundární dopady

Rusko je energetická a surovinová velmoc. Není složité se dopočítat, že pravděpodobné zvýšení cen energií se dotkne nejvíce nejslabších obyvatel Evropy a může ohrozit její průmyslovou základnu, bez které bude armáda v budoucnosti odsouzena k boji s kořatky.

Největšími geopolitickými protivníky Západu je Rusko a komunistická Čína. Při konfliktu hrozí, že dojde k navázání úzké spolupráce mezi surovinově silným Ruskem a technologicky vyspělou Čínou, která je navíc nejlidnatější zemí světa. Vzhledem k situaci na Blízkém východě navíc existuje nemalá pravděpodobnost, že se do střetu se Západem zapojí nepřímý Írán a další země.

Politik si je vědom toho, že partnerství Ruska s Čínou je pro Západ v dlouhodobém horizontu největší hrozbou.

Jak se nakonec lidé s odpovědností rozhodli?

V roce 2008 oficiálně oznámili, že Ukrajina vstoupí do NATO. Opakovaně deklarovali, že je to její právo a nikdo jiný do toho nemá co mluvit.

Nechali Ukrajinu, aby si do své ústavy v roce 2019 přidala ustanovení o vstupu do NATO a ještě v listopadu 2021 podepsali dohodu o strategickém vojenském partnerství mezi USA a Ukrajinou.

Když prezident Putin požádal na konci roku 2021 prezidenta Joe Bidena o právní záruky, že se NATO nerozšíří směrem na východ nebo nerozmístí zbraňové systémy, které mohou Rusko ohrožovat, do blízkosti ruského území, jeho žádost odmítli.

Pozn. redakce: Informace o Putinově žádosti je z Wikipedie z března roku 2022. Následně byl text upraven. V poznámce uvádí autor úpravy, že „odstraňuje bláboly o vině NATO“. Viz konec článku.

Po zahájení konfliktu uvalili na Rusko sankce, které jej donutily ke spolupráci s Čínou a poškodily evropský průmysl. Posílali Ukrajině zbraně způsobem, který jen s malou pravděpodobností mohl vést k nějakému obratu. V médiích nepokrytě deklarují, že válka na Ukrajině je dobrá investice, neboť oslabuje Rusko bez ztráty jediného amerického vojáka.

Oslabili pověst NATO a Západu, neboť při střetu s někým jiným než hordou pastevců koz, nejsou zbraně NATO dominantní a všichni, kdo Ameriku příliš nemusí, to viděli.

Muže, kteří neměli peníze na to, aby utekli v SUV do zahraničí nebo aby někoho podplatili, odvlékají z ulic a posílají na frontu. Ti, kteří utekli do zahraničí, požívají ochrany, aby na frontu nemuseli.

Odpovědná média, jejichž úkolem ve svobodné zemi je mimo jiné hájit práva lidí, kteří u moci nejsou, a názory, které možná mohou přispět k hledání optimálního řešení, se stala hláskou troubou odpovědných politiků. Otázka, jaké nebezpečí by hrozilo, pokud by Západ přistoupil na jednání o bezpečnostních zárukách pro Ukrajinu mimo NATO, nebyla nikdy položena, natož aby byla zevrubně diskutována ze všech stran.

O statisíce mrtvých lidí a miliardy škod později se odpovědní politici sjedou do jedné z nejbohatších zemí Evropy, aby vydali bezobsažné prohlášení, že mír je v nedohlednu a reálné řešení nikdo nemá. Lidé, kteří mají pochybnosti o smysluplnosti toho všeho, jsou podle nich zrádci.

Post scriptum

Svoboda slova je neúčinnější a možná jediný způsob, jak zabránit, aby se jedno chybné rozhodnutí nestalo řetězem chyb, které končí katastrofou. Když se lumíci bojí mluvit, pochodují všichni směrem k propasti.

To jsou zkušenosti generací minulých, které jejich nejlepší zástupci shrnuli třeba zde nebo ještě lépe zde jako pocta lidem, kteří byli ochotni při obraně svobody vzít do ruky zbraň.

Protože se ve školách spíše soustředí na neomarxistické bláboly, zůstávají historické zkušenosti zapomenuty. Politici a lidé, kteří neváhají nositele jiného názoru označit za zrádce, jsou živoucím důkazem toho, jak snadné je o svobodu přijít. To, co bylo před třiceti lety nepředstavitelné, je najednou blízko s těmi jejich gumovými definicemi dezinformací.

Není hrdinstvím poslat muže do války, je hrdinstvím být jedním z nich.

Není hrdinstvím volat „zrádci“, když to podporuje celá mocenská mašinérie a mediálně- manipulační komplex, kteří si lidé z donucení musí platit. Hrdinství vypadá jinak.

ZDROJ

- (1) [Komuniké](#)
- (2) Časopis [International Security](#)
- (3) [Depeče velvyslance 1](#) a [2](#)
- (4) [Dva principy](#)
- (5) [NATO Bukurešť](#)
- (6) [Ústava Ukrajiny](#)
- (7) [Spolupráce Ukrajina - USA](#)
- (8) [Žádost Putin](#)
- (9) Wikipedia a Obama: